

EEN GEESTIG GESCHENK

Angie Fox

Een geestig geschenk

is een uitgave van

Dutch Venture Publishing

Copyright © 2023 Dutch Venture Publishing

Auteur: Angie Fox

Omslagontwerp: Jen Minkman

Vertaling: Berry Minkman

Redactie: Eva Linden

Eerste uitgave december 2023

NUR 340 / 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HOOFDSTUK 1

De geest van de gangster zette zijn Panama-hoed een beetje anders, waardoor het ronde kogelgat in het midden van zijn voorhoofd even zichtbaar werd. Het zou ongetwijfeld een akelige wond zijn geweest om te zien, als hij niet zwart-wit was geworden, samen met de rest van Frankie Winkelmanns lichaam.

De voormalige boef met de haakneus staarde naar het schaakbord dat tussen ons in op de grond lag en dacht na over zijn volgende zet met de focus van een

ANGIE FOX

commandant die een epische veldslag aan het plannen is.

Verstrooid reikte hij naar de sigarettendoos in zijn linker broekzak.

'Niet roken,' zei ik.

Hij wierp me een blik toe. 'Ja, anders ga ik natuurlijk dood.'

We zaten in de achterkamer, in het flakkerende licht van een dikke roze kaars in een schaal naast ons op de grond. De elektriciteit in mijn huis werkte perfect. En ik beschouwde mezelf als een moderne meid. Maar vanwege geldproblemen had ik de eeuwenoude kroonluchter verkocht.

Er knetterde een vuurtje in de haard. Het begon 's nachts koud te worden. Frankie en ik hadden het hout op de veranda verzameld terwijl de zon oranje en paarse strepen over de horizon trok.

Ik had mijn lichaamsbeweging wel gehad met het dragen van de boomstammetjes. Frankie had naar me gekeken en snedige opmerkingen gemaakt. Het kostte hem te veel energie om dingen op het sterfelijke vlak te verplaatsen. Dat liet hij aan mij over.

Frankie wees naar het bord. 'Laat mijn koningin diagonaal bewegen, drie velden naar links.'

Ik kneep mijn ogen dicht om te zien wat hij bedoelde. 'Ik denk niet dat je met een koningin die zet kan doen.'

'Natuurlijk kan dat,' bromde hij. 'Ik ben degene die je dit spel leert, weet je nog?'

Ja, maar ik dacht niet dat hij dan niet vals kon spelen.

Frankie hield er ook van dat de stukken perfect recht stonden. Niet schuin, niet een stukje naar achteren. Wie zou hebben gedacht dat geesten zo rechtlijnig konden zijn?

Ik verschoof zijn schaakstuk zoals hij had gezegd. Technisch gezien was hij mijn gast en ik vond het leuk om hem als zodanig te behandelen. Trouwens, ik stond bij hem in het krijt. Heel erg zelfs.

Vorige maand had ik per ongeluk zijn geest op mijn terrein gevangen toen ik zijn urn op mijn rozenstruiken leeg gooide. Op dat moment geloofde ik dat mijn ex-verloofde me een vieze, oude vaas had gegeven die al lang met de tuinslang schoongespoeld had moeten worden.

Grote fout.

Nu woonde er een geest in mijn huis. Frankie had de kracht om me de bovennatuurlijke wereld te laten zien op een manier die niemand anders kon. Met zijn hulp

ANGIE FOX

was ik een geestenjager geworden. Gewoon, om mijn huis te redden.

Nu probeerde ik weer normaal te worden. Als je tenminste met normaal bedoelde dat je op vrijdagavond rondhing met een allang overleden gangster.

Frankie keek naar me terwijl ik mijn vingers over verschillende stukken bewoog. Ik dacht goed na. Zijn urn stond op de marmeren schouw, boven een koord van garen met zelfgemaakte Kleenex-spoken. Hun hoofden waren gevuld met tissues, hun nek vastgebonden met een touwtje en hun ogen en mond getekend met griezelige, zwarte stift. Ik had de kinderen van mijn vriendin Lauralee gevraagd om een paar Halloweendecoraties te maken om het huis op te fleuren.

'Wanneer is de volgende klus?' vroeg Frankie.

Mijn rug stak een beetje en ik rekte me uit. Het zou leuk zijn geweest om een tafel en stoelen te hebben, maar ik had nog maar een paar honderd dollar over van ons laatste avontuur en ik wilde niet het risico lopen dat uit te geven. Ik wist hoe het was om geen rooie cent meer te hebben. Dat ging ik niet doen voor een paar meubels.

'Ik wil geen spokenjager worden,' vertelde ik hem.

'Ik ook niet,' zei hij terwijl hij mijn vrijwel lege salon bekeek, 'maar laten we eerlijk zijn, het is hier een dump.'

'Hé!' Hij had het wel over mijn ouderlijk huis.

'Eén grote klapper en we kunnen in luxe leven,' voegde hij eraan toe, alsof ik nooit van hem af zou komen, alsof dit ook zijn plek was. 'Wacht,' begon hij, zonder een spoor van ironie. 'Heeft dit te maken met het feit dat jij verkering hebt met die politieagent?'

'Nee,' zei ik snel. 'En één date betekent niet dat we *daten*.' Niet dat ik dat erg zou vinden. Of misschien toch wel. In hemelsnaam, Ellis was de broer van mijn ex-verloofde. Ik moest me inhouden.

Frankie en ik draaiden ons allebei om toen we geklop op de voordeur hoorden.

'Ik ben het,' riep mijn zus. De scharnieren piepten toen Melody binnenkwam.

Ik had haar vanavond niet verwacht, maar dat betekende niets. Ze liep door mijn lege voorkamer naar de salon. Haar blonde haar zat in een rommelige knot en ze had een Tupperware-bakje bij zich. 'Hoi, Verity. Hoi, Frankie.'

Ik stond op en gaf haar een knuffel. 'Hoe wist je dat hij in de buurt was?' vroeg ik. De helft van de tijd